

den vilde blive fast ansat — som om han havde havt fast Ansættelse, og altsaa regne vi ham dette Nar tilgode ved Beregningen af Alderstillaag, men derved komme vi let til et Misbrug af Alderstillaaget, som jeg ikke kan billige. Eet er at give ham en Godtgjørelse for hans Tjeneste, idet man overveier, hvori denne Tjeneste bestaaer, men et Andet er at rolle ved givne Bestemmelser, naar det ikke behøves. Vil man gaae udenfor de almindelige Bestemmelser, saa er det bedre ligefrem at forlange en Godtgjørelse til ham, hvis han har havt mere Arbejde i den Tid, han har været konstitueret; men hvis det skulde vise sig, at han i den Tid, han har fungeret som Fuldmægtig, har oppebaaret fuld Gage som saadan, saa kunde man ligesaa godt have ansat ham strax. Det Sele hidrører ganske sikkert fra en urigtig Opfattelse af den ministerielle Pligt; naar Ministeren lægger et Slags Vægt paa, at han har søgt at spare Noget for Statskassen, saa er det i mine Dine kun hans allerimpleste Pligt blandt hans simple Pligter.

Indenrigsministeren: Jeg vil bede den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) ikke at gjøre det altfor vanskeligt at diskutere Spørgsmaal af denne Art. Den ærede Rigsdagsmand kan sige sin Mening; men han er ikke besejret til med den Overlegenhed, hvormed den ærede Rigsdagsmand pleier at behandle endog saa smaa Spørgsmaal som dette, at foreskrive mig, hvad der er min Pligt; han har ingen Berettigelse dertil hverken som Person eller i sin Stilling som Medlem af Rigsdagen, og om end Mange ville tage imod hans overlegne Toner, saa gjør jeg det ikke. Det Simpleste og Naturligste er, at et Embede, naar det er ledigt, besættes, og det er en reen Skjønssag, hvorvidt der er saadanne Chancer forhaanden, som kunne berettige til at lade det staae ubesat for derigjennem at tilvende Statskassen en lille Fordeel; thi det er jo kun Smaating, hvorom der her handles. Allermindst er det rigtigt af den ærede Rigsdagsmand at tale om Tilfidesættelse af Loven; thi han befinder sig her paa fuldstændigt Bidspor. Den ærede Rigsdagsmand siger, at der

staaer med rene og tørre Ord i Loven om Højskolen, at det heromhandlede Vederlag kan udbetales som Honorar, men han er derved gaaet ud fra aldeles falske Forestillinger og burde derfor ikke have talt om Tilfidesættelse af Loven; i Loven staaer der nemlig „Gage“; og ikke paa noget Sted er der overladt Regjeringen Valget inellem at betragte Vederlaget enten som Gage eller som Honorar; det er en Gage, hvortil der udnævnes en bestemt Person, som fra det Dødblik, han faaer sin Ansættelse, har Ret til at hæve Gagen. Det er altsaa — jeg gjentager det — urigtigt af den ærede Rigsdagsmand at tale om Tilfidesættelse af Loven, fordi hans Husommelse har svigtet ham.

Rosenvorn: Efterat jeg nu har hørt den høitagtede Ministers bestemte Udtalelse, er der næsten ingen Grund mere for mig til at gjøre det Spørgsmaal, som jeg vilde gjøre, hvorfra man har den fulde Forvisning om, at den Docent, om hvem her er Tale, er ansat paa fast Gage. Saavidt mig bekjendt, er der blandt Docentposterne ved Landbohøjskolen kun 2, som ere afslagne med fast Gage, nemlig den, som beskæftedes af den afdøde Docent i Beslagkunsten, og Docentposten i Botanik. Det er muligt, at der er flere — jeg har jo ikke saa længe havt med Skolen at gjøre — men jeg har idetmindste ikke hørt Tale derom. Det var kun denne faktiske Oplysning, jeg ønskede at give, for at ikke mulig En eller Anden skulde lade sig paavirke af en Feiltagelse.

Ordføreren: Jeg er ikke istand til at kunne svare den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 1ste Valgkreds (Rosenvorn) med en bestemt Henviisning til, hvor det staaer, at den omtalte Docent er afslagt med Gage; men jeg skulde dog troe, at det staaer et eller andet Sted i Anmærkningerne. Søvrigt have vi jo den høitæredede Ministers Udtalelse for, at det er en Gage, og det ligger desuden allerede deri, at der beregnes Sædtillaag af den; var det kun et Honorar, kunde dette jo ikke skee.